

- 4) Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че дисциплинарната колегия и Trybunał Konstytucyjny (Конституционен съд) не гарантират ефективна съдебна защита заради липсата на независимост и констатираните нарушения на правилата относно назначаването на техните членове?

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 15 декември 2020 г. —
Unilever Italia Mkt. Operations Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Дело C-680/20)

(2021/C 79/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Unilever Italia Mkt. Operations Srl

Ответник: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Преюдициални въпроси

- 1) Извън случаите на контролирани дружества, кои са релевантните критерии за да се определи дали в резултат на съгласувани действия по договор между формално независими и самостоятелни икономически оператори е налице един единствен стопански субект по смисъла на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС, по-специално, може ли да се счита за достатъчно наличието на определена степен на намеса в търговските решения на друго предприятие, присъща за отношенията на търговско сътрудничество между производителя и дистрибуционните посредници, за да се приеме, че тези лица са част от един единствен стопански субект или е необходимо да е налице „йерархична“ връзка между двете предприятия, изразена в наличието на договор, по силата на който няколко независими предприятия се „подчиняват“ на дейността по управление и координация на едно от тях, така че органът да трябва да докаже наличието на множество системни и постоянни ръководни действия, които могат да засегнат управленските решения на предприятието, по-специално стратегическите и оперативните решения от финансов, промишлен и търговски характер?
- 2) При преценката дали е налице злоупотреба с господстващо положение поради клаузи за изключителност, трябва ли член 102 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че органът за защита на конкуренцията е длъжен да провери дали тези клаузи имат за последица отстраняване от пазара на конкуренти със същата ефективност и да анализира подробно представените от страната икономически анализи относно реалната възможност разглежданото поведение да отстрани от пазара конкуренти със същата ефективност или, в случай на клаузи за изключителност с отстраняващ ефект или на поведение, характеризиращо се с многобройните злоупотреби (отстъпки за лоялност и клаузи за изключителност), няма никакво правно задължение за посочения орган да основе решението си за установяване на нарушение на конкуренцията на критерия за конкурент със същата ефективност?

**Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 22 декември 2020 г. —
SIA DOBELES HES/Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija**

(Дело C-702/20)

(2021/C 79/29)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното производство и подател на насрещна касационна жалба: SIA DOBELES HES

Ответник в първоинстанционното производство и подател на касационната жалба: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Други страни в производството: Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се счита, че наложеното на публичния оператор задължение да изкупува електроенергия на цена, по-висока от пазарната, от производители, които използват възобновяеми енергийни източници за производството на електроенергия, възползвайки се от предвиденото за крайния потребител задължение да плаща пропорционално на потреблението си, съставлява намеса на държавата или чрез ресурси на държавата по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз?
- 2) Следва ли понятието „либерализиране на пазара на електроенергия“ да се тълкува в смисъл, че трябва да се счита, че либерализирането вече се е осъществило, когато са налице определени елементи на свободна търговия, като например договори, сключени от публичен оператор с доставчици от други държави членки? Може ли да се счита, че либерализирането на пазара на електроенергия започва в момента, когато законодателството предостави на част от потребителите на електроенергия (например на потребителите на електроенергия, свързани към електропреносната мрежа, или на небитовите потребители на електроенергия, свързани към разпределителната мрежа) правото да сменят дистрибутора на електроенергия? Какво влияние оказва развитието на регулирането на пазара на електроенергия в Латвия — и по-специално положението отпреди 2007 г. — върху преценката на помощите, отпуснати на производителите на електроенергия, в светлината на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (за целите на отговора на първия въпрос)?
- 3) Ако отговорите на първия и втория въпрос покажат, че помощта, отпусната на производителите на електроенергия, не съставлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, дали обстоятелството, че жалбоподателят в момента действа на либерализиран пазар на електроенергия и че изплащането на обезщетение понастоящем му предоставя предимство спрямо други оператори на съответния пазар, означава, че обезщетението за вредите трябва да се разглежда като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз?
- 4) Ако отговорите на първия и втория въпрос покажат, че помощта, отпусната на производителите на електроенергия, е държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, следва ли в контекста на предвидения в посочената разпоредба контрол над държавните помощи да се счита, че претенцията на жалбоподателя да бъде обезщетен за вредите, претърпени поради непълното реализиране на правото му да получи по-голямо плащане за произведената електроенергия, съставлява искане за отпускане на нова държавна помощ, или пък такава претенция представлява искане за изплащане на неполучената по-рано част от държавна помощ?
- 5) Ако на четвъртия преюдициален въпрос се отговори в смисъл, че претенцията за обезщетение трябва да се разглежда — в контекста на миналите обстоятелства — като искане за изплащане на неполучената по-рано част от държавна помощ, следва ли от член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, че към днешна дата с оглед на произнасянето относно изплащането на посочената държавна помощ трябва да се анализира настоящото състояние на пазара и да се има предвид действащата правна уредба (включително съществуващите понастоящем ограничения с цел избягване на свръхкомпенсацията)?
- 6) За целите на тълкуването на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз релевантно ли е обстоятелството, че за разлика от водноелектрическите централи, вятърните електроцентрали в миналото са получавали цялата помощ?
- 7) За целите на тълкуването на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз релевантно ли е обстоятелството, че само част от водноелектрическите централи, които не са получили цялата помощ, понастоящем ще получат обезщетение?
- 8) Трябва ли член 3, параграф 2 и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че тъй като размерът на спорната понастоящем помощ не надхвърля прага на помощта de minimis, следва да се счита, че посочената помощ изпълнява критериите, предвидени за помощта de minimis? Трябва ли член 5, параграф 2 от Регламент № 1407/2013 да се тълкува в смисъл, че предвид условията за избягване на свръхкомпенсацията, предвидени в Решение № SA.43140 на Комисията, в настоящия случай разглеждането на обезщетението за претърпените вреди като помощ de minimis може да доведе до недопустимо кумулиране?

- 9) Ако в настоящия случай се приеме, че е била отпусната/изплатена държавна помощ, трябва ли член 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като разглежданите понастоящем свидетелстват за нова държавна помощ, а не за съществуваща държавна помощ?
- 10) При утвърдителен отговор на деветия преюдициален въпрос и за целите на преценката относно съвместимостта на положението на жалбоподателя с помощите, които се считат за съществуващи по смисъла на член 1, буква б), подточка iv) от Регламент 2015/1589, трябва ли да се има предвид само датата, на която действително е извършено изплащането на помощта, като начален момент на давностния срок по смисъла на член 17, параграф 2 от Регламент № 2015/1589?
- 11) Ако се приеме, че е била отпусната/изплатена държавна помощ, трябва ли член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 2, параграф 1 и член 3 от Регламент № 2015/1589 да се тълкуват в смисъл, че процедура за уведомяване за държавна помощ като разглежданата понастоящем се счита за подходяща, когато националният съд е уважил претенцията за обезщетение за претърпените вреди, при условие че е получено решение на Комисията за разрешаване на помощта, и е задължил Министерството на икономиката да представи пред Комисията в двумесечен срок от постановяването на съдебното решение съответното уведомление за наличие на помощ за търговската дейност?
- 12) За целите на тълкуването на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз релевантно ли е обстоятелството, че обезщетението за претърпените вреди се търси от орган от обществения сектор (Комисията по комунални услуги), който в миналото не е бил задължен да покрива посочените разходи, както и обстоятелството, че бюджетът на този орган се формира от държавните такси, заплащани от доставчиците на комунални услуги в регулираните сектори и предназначени изключително за дейността на регулаторния орган?
- 13) Съвместим ли е режим за обезщетяване като спорния в настоящото производство с принципите от правото на Съюза, приложими към регулираните сектори, и по-специално с член 12 и съображение 30 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“)⁽³⁾, изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 352, 2013 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 248, 2015 г., стр. 9.

⁽³⁾ ОВ L 108, 2002 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183.

⁽⁴⁾ Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 337, 2009 г., стр. 37).

Преюдициално запитване от **Consiglio di Stato (Италия)**, постъпило на 30 декември 2020 г. —
Comune di Lerici/Provincia di La Spezia

(Дело C-719/20)

(2021/C 79/30)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивник: Comune di Lerici

Въззиваел: Provincia di La Spezia